

Rimfrost.

Jag vet inte hur vatten fryser
ja, rent teoretiskt har jag väl förstått
men jag vet inte hur solen om vintern
kommer åt att färga det blått.

Och hur jorden i sin tysta dvala
under massorna av snö
spirar gror och grönskar
den vägrar helt att dö

Då måste vara så att själar finns i allt
när vinter stjärnan glimmar
och allt blir mörkt och kallt
finns ett ljus som värmer
och det finns överallt.

En skärva is mot ljuset
bryter färger mot min hud
jag kallar detta något Moder Jord
du kallar det kanske Gud

Men hur det än må vara
hur vi än må leva eller dö
jag vill då vara en stilla vatten
nerbäddad under snö

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Yrre med Poeter.se id #11269 innehar upphovsrätten